

РЕШЕНИЕ

№ 3768

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1341** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу отказ да се измени кр обективиран в писмо изх.№ 20-62727 от 16.09.2019г на Началник СГКК С..

С жалбата са наведени подробни твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради липса на спор за материално право. Излага, че при пълна липса на индивидуализация на имота на [фирма], то няма как да е налице спор за материално право, поради което и ответникът неправилно бил постановил отказ да измени кр и да заличи като съсобственик на имот 68134.2096.390 [фирма]. Моли да се отмени оспорения акт. Претендира разноски. Представя писмена защита.

Ответникът по жалбата – Началник на СГКК С. в писмено становище оспорва жалбата.

Заинтересованата страна [фирма] чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство по издаване на оспорения отказ е започнало по заявление на [фирма] от 3.09.2019г (л.18 и сл. от делото) с искане да се измени КК и КР относно ПИ с идентификатор 68134.2096.390 като [фирма] бъде заличен като съсобственик и единствен собственик остане жалбоподателят. Представил е документи, удостоверяващи правото му на собственост, както и такива въз основа на които заинтересованата страна се легитимира като собственик. /л. 20-39 от делото/

Ответникът е разгледал заявлението и е постановил оспорения отказ да се измени кр обективизиран в писмо изх.№ 20-62727 от 16.09.2019г на Началник СГКК С.. Обосновал се е с нормата на чл.41, ал.6 от ЗКИР, като за поземления имот са записани данните за всички лица и документи, като е посочил, че изменението следва да се извърши на осн. чл.53, ал.1 т.2 от ЗКИР при отпадане основанието за извършеното записване, не се установявали нови факти и обстоятелства, за да се извърши исканото изменение, като в случай на спор за материално право, спорът следва да се реши по съдебен ред.

По делото е приета СТЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена, неоспорена от страните, и ще коментира при излагане правните изводи.

Съдът като извърши на осн. чл.168 АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена при надлежно упражнено право на оспорване, от активно легитимирано лице, имащо правен интерес, чиито права и законни интереси са засегнати от оспорения акт.

Оспорения отказ е издаден от надлежно оправомощен административен орган, в кръга на неговата материална и териториална компетентност- началник СГКК.

Преди всичко, съдът установи, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до ограничаване правото на защита на засегнатата страна и са препятствали възможността адекватно да я организира. Административният орган е бил длъжен, в изпълнение на разпоредбата на чл.26, ал.1 от АПК да уведоми заинтересованата страна [фирма] за започналото пред него производство. Тази разпоредба е обща и касае всички административни производства, доколкото в специален закон не е изключено нейното приложение. Регламентираното с нея правило е гаранция за правата на засегнатите от административния акт лица и дава възможност на заинтересованата страна да бъде информирана за образуваното производство и с оглед на това да прояви съответната активност в защита на правата си, като представи становище и доказателства в негова подкрепа. Ако [фирма] е бил надлежно уведомен за започналото производство по изменение на кк и кр, би могъл да направи възраженията си пред административния орган и представи доказателства. Оттам и, началникът на СГКК би имал възможност да събере доказателства, да установи юридически факти, относими към спора въз основа на които да достигне до различни изводи от тези обективизирани в оспореното писмо, в т.ч. и че исканото изменение не е свързано с материален спор между засегнатите лица. Посоченото представлява нарушение на чл.35 от АПК

В случая доколкото жалбоподателят се позовава на собственост

възникнала преди одобряването на действащата КККР през 2010г. / нот.акт за продажба на недвижим имот № 91, том IX, рег. № 23972, дело № 1487/ 2006г./, по отношение на искането му е приложима т. 2 на чл. 51, ал. 1 от ЗКИР, а именно касае се за непълнота/ грешка на ККР по смис. на чл. 54 във вр. с § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР. Съгласно чл. 54 от ЗКИР, непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти като ал. 2 на същата разпоредба предвижда, че когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Съгласно разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. Определение на понятието непълноти или грешки е дадено в § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, според който "непълноти или грешки" са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние.

Както се посочи жалбоподателят [фирма] се позовава на собственост възникнала преди одобряването на действащата КККР през 2010г. / нот.акт за продажба на недвижим имот № 91, том IX, рег. № 23972, дело № 1487/ 2006г./ относно ПИ с пл. № 160, попадащ в кадастрални листове №№ 660 и 679, който имот е идентичен с имот пл. № 99а от кадастрални листове № 660 и 679, описан в Решение № 8485 от 8.03.2002 на ПК В., целият с площ от 2188 кв.м., находящ се в м. Национален киноцентър.

При приемането на кк и кр със Заповед № РД 18-68 от 2.12.2010г на ИД на АГКК , горепосоченият имот е разделен на два имота - ПИ 68134.1945.160 с площ от 2446 кв.м. със записан собственик [фирма], и ПИ 68134.2096.390 с площ от 63 кв.м. като наред със записан собственик [фирма] е вписан като съсобственик и [фирма].

Спорът се свежда до разрешаване на въпроса, следва ли като съсобственик на имот 390 да бъде заличен „Аудиовидео О. ЕАД.

От приетата СТЕ, кредитирана като обективно и компетентно дадена и неоспорена от страните и от заявеното от вещото лице в с.з. се установява, че апортирания в капитала на [фирма] имот от 582,68 дка е описан само с площ в м. „Национален киноцентър С.- Б.“ без номер и не е нанесен в КП на [населено място] при одобряване на кадастралната карта. Имотът не е бил нанесен в предходния КП. Вещото лице е индивидуализирало имота по схема, която представлява графична част към разпореждане № 9 от 29.07.2002 на Министерски съвет на Р България. В очертаванията му са били включени много имоти, които са били възстановени по ЗСПЗЗ. Вещото лице е категорично, че имотът от 582,68 дка не е нанесен в КК като цял имот с посочената площ. Апортираният в капитала на [фирма] недвижим имот описан в Устава като „УПИ от 582, 68 дка“ намиращ се в м. „Национален киноцентър С.-Б.“ е без описани номер, граници и съседи на имота.

Според съда, цитираното графично приложение към Разпореждане № 9 от 29.07.2002г на МС не представлява нито скица, нито пък създава собственически права в полза на [фирма] . При това положение, предвид липсата на индивидуализация на имота и оттам липсата на възможност да се направи обоснован и категоричен извод за идентичност, респ. препокриване на имота на

заинтересованата страна и на жалбоподателя се обуславя извод , че не е налице спор за материално право. Тоест, липсата на идентичност обуславя и липса на спор за материално право относно имот с идентификатор 68134.2096.390. Механично приетата от административния орган идентичност на имот 390, за който жалбоподателят се легитимира като собственик която се застъпва с апортирания имот от 582,68 дка в капитала на „Аудиовидео О. ЕАД, налага извод за незаконосъобразност на отказа. Ако се представят противопоставими титули за собственост за един и същ имот, то безспорно следва в кр да бъдат вписани данните за всички лица и документи. Настоящият случай обаче, не е такъв. Невъзможността да се индивидуализира точното местоположение на имота по граници, съседни, номер изключва възможността да се направи категоричен извод тези имоти /на жалбоподателя и на заинтересованата страна/ да са идентични, респ. да се препокриват и води до заключение за липса на спор за материално право. Няма доказателства въз основа на които да се обоснове неоспоримо заключение за идентичност между имотите, респ. препокриването им, което следва да бъде съобразено от административния орган при връщането на преписката за произнасяне по заявлението от 3.09.2019г на жалбоподателя. При това положение няма как да се приеме, че съществуват противопоставими права на собственост за един и същ имот. След като липсва индивидуализация на имота , няма как да е налице и спор за материално право.

С оглед горното, процесният отказ следва да се отмени като незаконосъобразен.

Относно разноските:

При този изход на делото, и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, СГКК следва да бъде осъдена да заплати на оспорващото дружество съдебни разноски в размер на 50лв.- държавна такса и депозит по СТЕ в размер на 300 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ да се измени кр обективиран в писмо изх.№ 20-62727 от 16.09.2019г на Началник СГКК С..

ИЗПРАЩА административната преписка на Началник на Службата по геодезия, картография и кадастър С. за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото съдебно решение в 14 /четирнадесети/ дневен срок считано от датата на влизане в законна сила на съдебния акт.

ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър С. да заплати на [фирма] сумата от 350 лева разноски на основание чл.143 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия